

KandavēZE

Pasaules latviešu ģimeņu 3x3 saiets Kandavā

Otrdiena, 2012. gada 24. jūlijs

Čuksts zivij un zīļu kafija

3x3 saiets ikreiz notiek citā Latvijas vietā, dodot iespēju tai celt sevi saulītē: padomāt, kas šajā vietā īpašs, un aizraujoši pastāstīt to citiem.

Pirmdienas vakarā saieta dalībnieki klausījās skanīgos un garšīgos Kandavas novada stāstus, tā paturot prātā, kas katrā novada pagastā īpašs. Viss sākās ar savdabīgu stāstu par Kandavas bērnudārza dzīvi padomju gados, kad, izskatās, bērni putru ēda gardāku muti un pat pa trepītēm kāpa ātrāk. Vēl senāks stāsts – par tilta pār Abavu būvēšanu Kandavā: tiltu uzbūvēja uz sauszemes, un tad zem tā pavirzīja upes gultni. Vietā, kur ir istā Abavas gultne, tagad rotājas tēlnieka Ojāra Feldberga radītā zivs skulptūra. Kas grib, lai viņa trīs vēlēšanās piepildās, lai iet un iečukst zivij ausī, bet pa vienai gan. Un vēl. Vajagot atbraukt uz Kandavu pavasarī, tad varot redzēt, kā upe ilgojas atgriezties savā ierastajā tecējumā.

Tad vēl pagastu stāsti. Zemītē ir sava apakšzemes eja, kuru gan neviens neesot redzējis, un pasākums „Nammīgie krājumi”, kur saimnieces satiekas un dalās jaunatklātajās receptēs. Vānes pagastā savukārt reiz dzīvojis cilvēkēdājs, bet Cēres nosaukums, redz, radies nopūstās velna cepures dēļ. Velns cepuri meklējis, bijis aizsiesies un saucis tik vien kā cēēē, cēēē, bet ganuzēns cepuri pamanījis un rādījis: „Re!” Tā arī radies nosaukums „Cēre”. Savukārt Valdeķi lepojas ar medību laukiem.

Katram pagastam ir savs stāsts. Matkulei – skanīgs: Aināra Oliņa vadītais Matkules vīru vokālais ansamblis. Tāpat pagastiem ir katram savi gardumi: medus, pašcepta graudu maize, vairāku šķirņu kazas sieri, pat zīļu kafija! Par to Kandavai ir īpašs stāsts: tā kā novada ģerbonī ir ozolzīle, tad to te ceļ godā, kā nu vien spēj – arī maļ un vāra kafijā un pat riko Kafijas un tējas svētkus. Tie Kandavā jau divreiz notikuši un būs vēl – šogad 29. oktobrī. Atbrauksi? ☺

Lolita

Agrita Krieviņa,
3x3 emblēmas autore

Laime ir te – sirdī

Esmu zīmējusi daudz 3x3 saietu emblēmas, un mans darbs ir arī 3x3 Latvijas saietu karte, kas apskatāma skolā iepretī infocentram. Kad jāzīmē 3x3 saieta emblēma, jāatrod pilnīga saskaņa ar saieta vadītājiem, lai uztvertu viņu ideju un attēlotu to zīmējumā. Dažkārt tas ir ilgstošs darbs, bet tad, kad zīme pabeigta un ir sajūta – jā, tagad tā ir gatava, es jūtos laimīga. Kandavas 3x3 emblēmā ir pakavs ar zariem uz augšu: atvērts, tā, lai viss labais tajā varētu ieklūst.

Patiesībā katra diena ir laime. Šorīt pamodos, piecēlos, izmazgāju matus, mans fēns bija rīta saule un vējš. Izgāju ārā, pastaigāju, saplūcu pušķi ķimeņu un raudēņu, izrotāju matus ar sarkanā āboliņa ziediem.

Neбайдos atzīt savu laimi ikdienā – gan klusībā par to nodomāju, gan pasaku skaļi. Laimes sajūtu pat vieglāk parādīt, nevis izteikt vārdos. Laime ir starošana. Neviens cits jau nevar otra laimi izmērīt, tikai tu pats. Lai vai kā otrs cenšas tevi pacelt vai piezēmēt, laimes sajūta mostas un aug tikai pašā. Te – sirdī. Es esmu laimīga! ☺

DIENAS PLĀNS

Trešdien, 25. jūlijā

- 8.00 – 9.00 Celšanās, rīta rosme
 9.00 – 9.30 Brokastis
 9.35 – 9.50 Jubilāru un gaviļnieku sveikšana. Informācija. Kandavas 3x3 TV ziņas (skolas zālē)
 10.00 – 12.00 Rīta ievirzes
 12.00 – 12.30 Brīvbrīdis
 12.30 – 13.30 Pusdienas
 14.00 – 16.00 Pēcpusdienas ievirzes
 16.00 – 16.30 Brīvbrīdis
 16.30 – 17.30 Bēbišu skola
 16.30 – 18.00 Rotaļas un tautasdziesmas visai ģimenei
 16.00 – 18.30 Apvārsnī – dzejniece Māra Zālīte (bibliotēkā); Maiņu apgleznošana; Sports; Galda spēles, novuss; Novada mācība
 18.30 – 19.30 Vakariņas
 19.30 – 21.00 Dīvainā Austrālija – stāsta Uldis Siliņš (skolas zālē)
 21.00 – 21.30 Vakardziesma, mazo bērnu guldināšana
 21.30 – 23.00 Brīvais mikrofons (skolas zālē)
 23.00 - ... Nikšana, danči
 23.00 - ... Zolīte

Inese šuj kazu vamzi Audrim

Krūmiņu Inese šajā nometnē nav redzama ar prievīti pie krēsla (ierādāt aušanu bez stellēm), bet gan ar šuvekli rokās. Izrādās, viņa steidz pabeigt puīša jaku jeb vamzi Ilgas Reiznieces dēlam Audrim, kam šosestdien kāzas. Jaunais pāris iecerējis ģērbties 12. gadsimta lībiešu tērpā. Inese saka – starpnedēla starp 3x3 nometnēm bija par īsu, lai darbu pabeigtu, tas prasa laiku un lielu pacietību. Ineses roku apģērbti ir ne tikai Krūmiņi, bet ik pa laikam to kāzām vai citiem godiem kāds pasūta. Trīs desmiti puīšu vamžu vēl nesanāks, bet pāri par diviem desmitiem būšot Ineses roku darināti.

Rasma

3x3 Kandavas saime

Vanda Dauksta un Arnis Kākulis ar dēliem Zinti un Vidvudu pirms pieciem gadiem pārcēlās no Amerikas uz dzīvi Latvijā. ASV Vanda bijusi 3x3 kopš pirmajām nometnēm Garezerā un Katskiļos, tur bijuši jau arī kā ģimene. Latvijā pirmoreiz bijuši Cēsaines 3x3 pagājušajā gadā, arī Arņa mamma Vija atbraukuši no ASV un piedalījies kopā ar viņiem. Šogad Vijai līdzī atbraukusi arī viņas māsa Rota Boršteins. Salīdzinot 3x3 ASV un Latvijā, Vanda vērtē, ka tur vairāk tiek akcentēts latviskums, te – ģimene. Par atgriešanos Latvijā Vanda saka: „Tas ir dīvaini – mēs sakām, ka braucam atpakaļ, kaut arī te nebijām dzīvojuši. Taču tā jutāmies.” Cik priecīgi Vandas vecāki bijuši par viņu lēmumu dzīvot Latvijā, tikpat bēdīgi esot, ka nu reti redz mazbērņus. Vandai un Arnim tas nebija viegls lēmums, taču kopš 1991. gada, kad Vanda mācīja angļu valodu Aglonas internātskolā, viņi uz Latviju braukuši visai bieži, un kad Čikāgā viņas veikalam beidzies īres līgums, izlēmuši sākt jaunu dzīvi. Tas, ka to dara cilvēki ne jaunībā, ne pensijas gados, bet karjeras vidū, ar bērniem – tas izbrīnījis daudzus. Amerikā viņi bijuši aktīvi latviešu sabiedrībā, devuši tam daudz enerģijas un līdzekļu, un jutušies noguruši no tā, tādēļ izlēmuši darīt to Latvijā. Te viņi jūtoties labi. Te ir savas grūtības un izaicinājumi, bet viņi cenšas dzīvot ar prieku, uzsmaidīt un novēlēt citiem veiksmi. Arī Vandas brilles, – viens rāmītis apaļš, otrs četrstūra formā – izvēlētas tādēļ, lai citiem jautrāk.

Rīdzinieku Cekuļu ģimenei skaitlis 11 ir īpašs - viņu jaunākā meitiņa Elza Hermīne Cekule dzimusi 2011. gada 11. novembrī pulksten 11.11. Tieši tā ir rakstīts Elzas dzimšanas apliecībā. Šo datumu meitiņa izvēlējās pati, piedzimdama kādu strēķīti agrāk nekā paredzēts: Elzai bija jānāk pasaulē pašas gada beigās – starp Ziemassvētkiem un jauno gadu. Nometnē ir visa Cekuļu ģimene: tētis Lauris, mamma Ilze, lielais dēls Ako Kārlis un vidējā meita Lote. Visi ir apņēmības pilni pagūt uz iespējami daudz ievirzēm un pasākumiem. Tāpat kā mājās pienākumi sadalās paši, arī nometnē tik liela saime noteikti pratīs tikt galā un Elzai pieskatītājs būs vienmēr.

Anita Plepe, Ineta Pūpola, Ērika Vekšina un Anita Bekkere ir no Maskavas. Anita Bekkere ir Anitas Plepes mazmeita, bet Ērika un Ineta ir māsiņas. Abas pusauga meitenes kopā mācās Maskavas latviešu svētdienas skolā, kur nodarbības notiek sestdienās. Te dzied, dejo, runā latviski un svin gan gadskārtu svētkus, gan 18. novembri un 1. septembri, kā arī mācību gada beigās un citus svētkus.

Abas Anitas mājās runā latviski. Vecmamma stāsta par savu nokļūšanu Krievijā. Pirms 37 gadiem viņa uz Maskavu devās līdzī vīram, kas spēlēja Maskavas rokasbumbas komandā. „Tā mēs tur iestrēgām,” saka Anita. Viņa priecājas, ka uz dzīvi Latvijā ir pārcēlusies meita Iveta. Viņa piecreiz bijusi 3x3 nometnēs Latvijā un atzinusi, ka tā ir lieliska iespēja stiprināt latviskumu. Tam piekrit arī Anita, tāpēc viņa ar mazmeitu ir te. Savukārt Ineta ir dzimusi un augusi Latvijā, bet nu jau otro gadu Maskavā studē pedagogiju un dzīvo pie tuviniekiem. Līdz ar Inetas ienākšanu ģimenē arī Ērika daudz vairāk runā latviski. „Protams, ja par vienu latvieti mājās vairāk – to uzreiz jūt,” saka Ērika.

Rasma un Lolita

Dzintra Geka un liecība par Sibīriju

Ķekava – Omskas apgabals. 1949. Tā ir jaunākā režisores un producentes Dzintras Gekas veidotā filma, liecība par latviešu izvešanu uz Sibīriju. Vakar viņa to rādīja 3x3 dalībniekiem.

D. Gekas darba lielums nav noliedzams – 2001. gadā uzņemta pirmā filma par Sibīriju. Līdz 2007. gadam vien intervēti vairāk par 740 cilvēkiem, kas kā bērni bijuši spiesti braukt uz Sibīriju. Režisore uzsver, cik svarīgi, ka latvieši ciemojas Sibīrijā. Turienes latviešiem tas rada sajūtu, ka Latvija viņus nav aizmirsusi. „Mēs visi esam Latvijas daļa,” viņa saka.

Patiesībā jau vakara viesu bija vairāk. Dzintra Geka līdzī bija paņēmusi filmas operatoru Aivaru Lubānieti; komponistu, savu vīru Pēteri Vasku un Nadeždu Novosjolovu-Āriņu – Sibīrijas latvieti, kas savulaik bija spiesta dzīvot Igarkā.

„Lūdzu piedodiet manu slikto latviešu valodu,” viņa iesāk, „bet Igarkā, kur es dzīvoju, mēs nedrīkstējām runāt latviski. Tad uzreiz sauca par fašistiem.”

Novosjolovas-Āriņas kundzes atmiņas ir rūgtas. Ģimene dzīvojusi barakā, kurai bargajā -65°C salā apledojušas sienas, nav bijis, ko ēst, nav bijis, ar ko apsegties. Sibīrijā apglabāti visi radinieki.

„Bet tas ir pagājis,” viņa nopūšas un saka, ka 1993. gadā atgriezies Latvijā. Te tagad ir arī viņas meita Anna. „Esmu laimīga te būt!” viņa teic, „Kad es ieraudzīju, kā Latvijā zied ābeles, plūmes un ceriņi, es raudāju. Ceru, ka ar Latviju viss būs labi, jo Latvija tagad ir Eiropas Savienībā! Ļoti ceru, ka Krievija nekad vairs nedabūs Latviju! Lai tikai latvieši visās pasaules malās draudzīgi turas kopā! Tad viss būs labi.”

Ieva

„Čekas maisos” viņa neesot

Vakara viesu Gunta Liepiņa dzīvesstāsts ir tik raibs, ka, to klausoties, nemanījām pienākam pusnakti.

Viņš atcerējās galvenokārt saskarsmi ar KGB un Kanādas drošības organizāciju dzelzs priekšskara gados, pirmos Latvijas apmeklējumus un latviešu viesošanu Kanādā. Kuriozi atgadījumi un sirdstrisās vienlaikus, turpat – uzdrīkstēšanās.

Viss sākās ar pasaules izstādi „Expo 67” Monreālā. PSRS lielajā paviljonā, kur bija tematiskas padomju republiku dienas. Guntis un vēl citi latvieši no Toronto devās vērot, ko Latvijas „cels galdā”. Latviešu dziedātāji un mūziķi sniedza koncertu, pēc tā Kanādas tautieši viņus uzaicināja pie sevis ciemos un piedāvāja iepazīstināt ar Kanādu.

Lieki piebilst, ka viņiem līdzī uz Kanādu bija atlidojusi „aste” Ēriks KGB uzdevumā. Kopš Guntis iepazīs ar šo cilvēku, sākās viņa sakari ar „valsts modro aci”, precīzāk – kultūras sakaru komiteju.

Tā kā Guntis bija datortehnoloģiju korporācijas IBM augsta ranga darbinieks, viņu aicināja Latvijas augstskolās lasīt lekcijas, visbeidzot piedāvāja „darbu” – mest malā kultūras sakarus un palīdzēt dzimtenei profesionālajā jomā. Tikpat augstu viņš „kotējās” Kanādas drošības organizācijā, kas viņu iztaujāja par sakariem ar Latviju.

Guntis noskaidrojās, ka „čekas maisos” viņa vārda nav. Viņš ir apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni. Noteikti jāpiebilst, ka dzīves likločos ar Gunti kopā vienmēr bijusi viņa sieva Anita.

Agrita

CIEMOS

Represētais Pēteris Briedis Kandavā izveidojis Briežu dzimtas parku, kur katram dzimtas cilvēkam ir iestādīts savs koks. Parka teritorijā ir iespējams uzkāpt skatu tornī, lai palūktos uz gleznaino Abavas ieleju, kā arī pasēdēt nojumītē un nobaudīt siltu tēju. 3x3 saieta dalībnieki tur ciemojās naktī, tā īpaši izbaudot vietas enerģētisko spēku.

**Briežu
dzimtas
parks**
ANNO
2005

JUBILĀRI

Iemācās latvisko

Krista Otmane savu vārda dienu sāka ar peldēšanu rīta rosmē.

Par apsveikumu teica – esot izjutusi, ka cilvēki dziedot viņu sveic no visas sirds. Jauniete šeit saietā ir ar savu mammu un dviņumāsu, kā arī ar saviem radiniekiem. „Esam nometnē trešo gadu. Pirms tam mēs bijām Laidzē un Zaļeniekos. Man šeit ļoti patīk. Es iegūstu jaunu pieredzi, jaunus draugus un iemācos daudz ko latvisku, tradīcijas,” viņa stāsta.

Krista iesaistījies runas mācībā, keramikā un galda spēlēs. Viņai ļoti patīk danči un rīta rosme.

Ieradusies no Norvēģijas

Kristīne Kļaviņa šodien savā vārda dienā saņēma smaržīgu buketi.

Aicinājums zāles priekšā viņu pārsteidza, jo gaviļniece bija domājusi, ka sumina tikai tos, kuriem ir dzimšanas diena. „Jūtos labi, ir jauki būt apsveiktai,” teica Kristīne.

Kandavā viņa ir kopā ar vīru un diviem bērniem, saietā piedalās pirmo reizi. Vecāki pa dienu bērnus aizved uz „Pusreizpusi”, tad var nodarbības apmeklēt paši. Neskatoties uz to, ka bērni vēl mazi, Kristīne Norvēģijā nav mājsaimniece. Viņa strādā par arhitekti.

Šodien sveicam arī Aloīdu Jurčenko, Kristīni Kalniņu, Kristīni Plaudi, Maiju Kristīni Risi.

Agrita

RĪTA ROSME

Nūjas bija līdzī

Rīta rosme apmeklēt tik cilvēku, lai neteiktu, ka tā nenotiek. Atsaucība varētu būt lielāka.

Aktivitāšu vadītāji Egija un Andris ierodas precīzi, un plkst. 8.00 nodarbība var sākties. Viņi katru rītu piedāvā interesantiem darīt ko citu. Vakar aizskrēja līdz tā saucamajai pasaules malai, ļoti skaistai vietai. Šorīt plānoja pēc skrējiena peldēt. Līdzī bija paņemtas nūjas, jo kāda kundze bija izteikusi vēlēšanos rīta rosmē nūjot. Vai viņa ieradās?

Agrita

PAZIŅOJUMI

• **Piesacišanās atpakaļceļam**

Tiem, kas no nometnes uz Rīgu svētdien brauks ar kopējo autobusu, būs jāpiesākās Infocentrā ceturtdien un piektdien. Uzreiz turpat būs jāsamaksā 3 lati.

• **Valūtas maiņa Kandavā**

Valūtu iespējams samainīt Kandavā, Lielā ielā 11.

• **Attāsīm puķes dobēs**

Lūgums pieskatīt bērnus un arī pieaugušajiem atturēties no kārdinājuma plūkt puķes no puķudobēm. Attāsīm pēc sevis ziedošu Kandavu!

• **Vietējā produkcija – Zaļajā servisā**

Nometnieki interesējas, kur nopirkt vietējo ražotāju produkciju – sieru, zīļu kafiju u. c. Vislabākā vieta tam ir “Zaļajā servisā” – tur pārdod Latvijā ražotu dabisku pārtiku, dzērienus, kosmētiku, rotaļlietas u.c. To apmeklēs ekskursijas 1.maršrutā, bet citiem interesentiem jābrauc pašiem. Braucot no Kandavas uz Rīgu, izbraucot uz Venstspils-Rīgas šoejas Rīgas virzienā aiz pirmā lielā likuma labajā pusē. Stādu audzētava un veikaliņš strādā pirmdien-sestdien 8.00-19.00, svētdien 9.00-19.00.

• **Sporta informācija**

Trešdien plkst.16.30 – 18.30 Kandavas vidusskolas sporta hallē **klinšu siena, galda teniss, šautriņu mešana.**

Trešdien pēc Brīvā mikrofona ap plkst. 23.00 sāksies Kandavas 3x3 **zolītes turnīrs** (dalībniekiem jāpierakstās sarakstā pie informācijas centra šodien līdz pusnaktij).

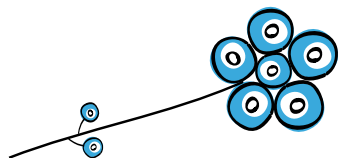
Ceturtdien plkst. 21.30 – 22.30 **nakts basketbols.**

Piektdien plkst.16.30 – 18.30 Kandavas vidusskolas sporta hallē **novusa turnīrs un dambrete.**

Sestdien plkst. 16.00 **Galda spēļu fināls.**

• **Paziņojums Kocēnu 3x3 dalībniekiem**

Tie Kocēnu 3x3 dalībnieki, kuri ir samaksājuši par nometnes video disku, varēs to saņemt rīt no plkst.12. līdz 14.00 Infocentrā. To atvedīs Kocēnu TV cilvēki, Oļģerta telefons 26123217.

IEVIRZES

Vajadzīgas spēcīgas rokas

Ādu apstrādā no abiem galiem, tas ir, ievirzes telpu daļa divas vadītājas: Agrita Krieviņa un Aiva Valdmane.

Aiva uz galda nolikusi kaudzi dažādu ādas strēmeļu un atgriezumu, māca izgatavot nelielus priekšmetus, piemēram, jostu. Vispirms zīmē uz papīra piegrieztni, tad to izgriež un ķeras klāt ādai.

Agritas „skolēni” sāka ar gandrīz vai ložņāšanu pa grīdu. Viņiem vajadzēja uz cieta pamata noņemt savas pēdas mērus. Kā citādi lai uzšuj viduslaiku zābakus? „Tas ir smags darbs. Zoļāda ir ap 4 milimetriem bieza, cieta un blīva, ir vajadzīgas spēcīgas rokas, kas šuj. Uztaisīt apavus vienas nedēļas laikā ir diezgan liels uzdevums,” brīdina skolotāja. „Strādājam ar liellopa ādu. Zābaku paraugi ir tapuši pēc arheoloģisko izrakumu materiāliem un arheologu aprakstiem – no 9., 10. gadsimta, līdz 14.”

Viņa šo arodu pati apguvusi pēc aprakstiem. Interesi rosinājusi Inese Krūmiņa, kas 1997. gadā uzaicināja Agritu saietā vadīt ievirzi ar ādām un paskatīties apavus. Agrita ir kurpniece ar zābakiem – ieskatīties, kas viņai kājas.

Bez nātres nevar

Signe Ezeriņa pie sevis aicina puķu mīļotājus floristikas ievirzē.

Ziedi krāšņo dzīvi, un ar tiem rotāties patīk gan pušiem, gan meitenēm. Kad Latvija sāk ziedēt agrā pavasarī, tad jau pats atveries pretī skaistumam. Tā saka Signe. Viņai puķu mīlestība ir no bērnu kājas – no vecmāmiņām un mammām.

„Mans dārzs tagad ir tāds pats, kāds bija vecāmmammām. Viņām tur vienmēr kaut kas ziedēja no agra pavasara līdz vēlam rudenim. Manās lauku mājās dārzā arī it kā nav kārtības, toties vienmēr zied. Turpat zied gan manis stādīta puķe, gan iesējusies margrietiņa; tējas dobē ir gan manis stādīta dižzirdzene, gan nātre. Bez nātres taču arī nevar,” smaida Signe. Citiem viņas puķu dobes patīk.

Interesi par floristiku Signei ir rosinājusi mamma. Viņa savulaik strādāja suvenīru veikalā, kam bija lieli skatlogi. Padomju gados tādi tie arī bija, taču līdz ar pirmajām telpu dekoru modes vēsmām dažādas kompozīcijas veikalam pasūtīja pie floristes. Pusaudze Signe tolaik noskatījās un mēģināja darināt to pašu. Tāds bija viņas floristikas sākums.

APVĀRSNIS

Krāna ūdeni drīkst dzert

Kandavas novada pašvaldības pārstāves „Apvārsnī” stāstīja ne tikai par labo dzeramo ūdeni, bet arī par citiem ieguvumiem novadā.

Kandavas novada domes priekšsēdētāja vietniece Leokārija Gudakovska, pašvaldības Attīstības nodaļas speciāliste Inta Haferberga un sabiedrisko attiecību speciāliste Dagnija Gudriķe informēja par pēdējo gadu lieliem projektiem, kādi Kandavā un novada pagastos ir īstenoti un sākti. Piemēram, ir remontētas ielas, siltinātas mājas, izveidots sociālais dienests, pie Teteriņa ezera (aiz tehnikuma stadiona) ierīkota atpūtas vieta, Kandavas vecpilsētā izveidota promenāde, tapis jauniešu centrs, ir izremontēta tā mājvieta un vēl, un vēl...

Novads lepojas ar to, ka nav slēgta neviena pamatskola, ir vien Matkules pamatskola pārveidota par sākumskolu. „Katrā pagastā ir skola, kultūras nams un bibliotēka,” teica L. Gudakovska, uzsverot, ka tas ir svarīgi vietas eksistencei.

Protams, novadā ir arī problēmas, piemēram, uz pagastiem nevar aizkļūt ar sabiedrisko transportu, jo tāds nekursē, novadā ir maz ražotņu, dzimst maz bērnu... Toties par katru jaundzimušo pašvaldība ģimenei piešķir 200 latu vienreizēju pabalstu.

Agrita

40 reizes 3x3 – par baltajiem latviešiem un balto valodu

Ja gribi ko zināt par baltu valodām, tad vaicā Austrim Grasi! Galu galā, tieši viņš 35 gadus Bonnā, Vācijā ir mācījis visas trīs baltu valodas – latviešu, lietuviešu un prūšu. Tieši viņš labi prot vismaz piecas valodas, bet var saprasties 12 valodās.

Studējis afrikānistiku un baltu valodas, dziedājis un spēlējis Saules brāļos, Brāļos Grašos, Ķelnes prāģeros un kur tikai vēl ne, nodibinājis Latviešu tautas augstskolu Abrene Francijā, tagad – Skaņākalna institūtu Mazsalacā, dziesminieks, etnologs, folklorists un valodnieks Austris Grasis ir īsts 3x3 veterāns. Viņš ir piedalījies apmēram 40 3x3 nometnēs visā pasaulē – Latvijā, Amerikā, Austrālijā, šogad arī pirmajā Īrijas 3x3. Viņš arī pats ir līdzī rīkojis četras nometnes Francijā, Abrenē.

Kandavas 3x3 Austris stāsta par baltiem bālīņiem un brāļiem Baltiem. Viņš dod ieskatu baltu filoloģijā, reliģijā un kultūras vēsturē, iepazīstina ar trim baltu valodām, rāda kopējo un atšķirīgo baltu tautu reliģijā un pasaules uztverē. Ievirzes dalībnieki arī pētīs, kādā situācijā atrodas mūsdienu latviešu valoda.

Austris uzskata, ja gribi patiesi zināt vārdu izcelsmi, pareizi lietot svešvārdus un vieglāk iemācīties citas Eiropas valodas, tad vispirms ir jāmācās latīņu valoda. Tā atver acis, lai pasaules valodas redzētu kopsakarībā. Tā ne tikai ceļ vispārējo inteligenci, bet palīdz arī ļoti praktiski. Piemēram, katrs, kurš prot latīņu valodu, nekad neteiks vadītājs – konduktors, jo conducere latīniski nozīmē līdzī vadīt. Un tas, kurš saka, ka vadītājs pats sev ir arī līdzbraucējs, ar veselo saprātu droši vien nedraudzējas. Tāpat ir ar veselu rindu svešvārdu, kas, nepareizi lietoti, izsauc vismaz skumju smaidu.

Tomēr vislielākais drauds latviešu valodai šodien ir ne tikai nezināšana, bet arī nevēlēšanās zināt. Mēs joprojām runājam padomju laika/krievu valodas iespaidā un tā arī veidojam vārdus un teikumus. Un to diemžēl paši vairs nejūtam. Latviešu valodnieki par to joprojām skaļi nerunā. Kāpēc mums joprojām ir tilta pār Gauju rekonstrukcija, kas ir pilnīgs ārprāts, nevis Gaujas tilta labošana. Teikuma uzbūve ir pilnīgi krieviska. Turklāt *reconstruere* latīniski nozīmē atjaunot tādu, kāds tas bijis pirms tam. Bet Gaujas tiltu taču neatjaunos tādu, kāds tas ir bijis pirms 50 gadiem! To modernizēs. Rīgas Melngalvju nams, tas gan ir pilnībā rekonstruēts.

Arī vietvārdu darināšana. Kāpēc Latvijas kartēs ir iezīmēta Mineapolis, Grandrapids, Indianapolis? Tas ir pēc krievu parauga. Tad jau būtu jārunā arī par nekropolisu. Bet polis grieķiski ir pilsēta, un tā ir sieviešu dzimtē, tātad latviski atdarināma kā pole, piemēram, Marijampole, Annapole utt. Kāpēc tur jāliek klāt vēl viena galotne? Trimdas latvieši jau gadiem dzīvo Mineapolē, Indianopolē un Granrapidos. Kāpēc Latvijā neviens neņem vērā viņu pieredzi?

Bet tā kā Kandavas 3x3 devīze ir „Katrs pats savas laimes kalējs”, tad jautāju, kas Austrim ir laime un kad viņš ir laimīgs. Viņš teic šādi: „Manas mājas priekšā zied Ieva, un tā zied arī man blakus. Tā ir mana laime.” Te es mulsi nolaižu acis un rakstu beidzu, jo esmu Austris sieva. Un mans vārds ir Ieva. Atdodu rakstu redaktorei un eju pusdienās. Ko citu man darīt, jo ar manu laimi ir ļoti līdzīgi!

Ieva

Pareizi elposi – labi runāsi

Tā nav, ka „balss aiziet ciet” un vairs neko nevar līdzēt. Ja runā pareizi, var runāt ilgi un bez traucējumiem. Kā to panākt, māca Ārija Stūrniece-Liepiņa runas mācības ievirzē.

Ārija dalās savā pieredzē, lai cilvēki saprastu, kas ir runas pamatā. Jābūt staltai stājai – lai jūt pamatu zem kājām un cilvēks ir brīvs –, pareizi nostādītai elpai, kā arī trenētam artikulācijas aparātam. Aktrise nodarbībās ierāda mēles mežģus un citus vingrinājumus. Protams, ka nedēļā pareizas runas zināšanas nevar apgūt, bet var saprast, kāds ceļš ejams un ka tas ir tā vērts. Prasme runāt ir nozīmīga, tā pat var mainīt cilvēka attieksmi pret savu ķermeni. Kurš labi runā, tas droši iet pasaulē.

Vismaz dažiem nosacījumiem būtu jāpievērš uzmanība, ja izvēlas prozu vai dzeju runāt, uzstājoties publikas priekšā. „Es gribētu iedot nojausmu par pamata valiēšiem, kurus vajadzētu respektēt, lai mēs varētu sevi turēt pie dzīvas domas,” saka Ārija. Ja vēlamies, lai citi uztvertu, ko sakām, domai ir jābūt skaidrai, jārunā vienkārši, konkrēti.

NAKTS DZĪVE

Nikšanas veltījumdziesmas

Pirmdienas nakts nīcējiem ienīkās gandrīz līdz rīta gaismai. Jelgavnieki šoreiz bija nedaudz pieklusuši latgaliešu pārspēka priekšā. Vivita ar akordeonu un Inga ar vijoli, abas ar labām balsīm – dziesmas latgaliski sekoja viena otrai. Tik sveša tā valoda nav arī Kurzemes pusē, un līdzī dziedāja visi. „Nadūd Dīvs(i) veitulam(i)...” bija veltījums speciāli Manfrēdam, jo Vivita zināja, ka tā ir viņa mīļākā dziesma. Šoreiz dziesma tā aizkustināja sirmo kungu, ka Manfrēds ne tikai skūpstīja roku muzikantēm, bet arī izvilka no maka 20 latu naudas zīmi. Tas radīja samulsumu: Vivita kautri bažījās, ka nu viņu uzskatīšot par pērkamu sievieti, bet Siliņš leca kājās un Manfrēdam norādīja, ka arī viņš – Siliņš – skaisti dziedot. Uz to Manfrēds maku vaļā nevēra, bet Vivita un Inga Siliņam veltīja „pieklājīgāku” dziesmu par „miļo meitiņ, kam tā kleitī”. Taču Siliņš par to nemaksāja, tādējādi novēršot aizdomas par 3x3 muzikantu korumpētību. Nemaksāja arī Tomašūnam par dziesmu par raudošu vijoli, ko Siliņš teicās dzirdam pirmo reizi, izsaucot vispārēju neticības pilnu izbrīnu. Zinātāji zināja sacīt, ka tā esot šīspuses čigānu romance un acīmredzot Kandavas čigāni neesot tikuši līdz Austrālijai.

Rasma

Dančos pietrūkst meiteņu

Pirmdienas dančos bija citi muzikanti, līdz ar to arī cita noskaņa un citādas dejas. Par lustīgu dančošanu gādāja Lija Dunska, Imanta Nīgale no ASV, izbijis kanādietis Kārlis Briedis, Zane Stafeca, kā arī Sandra Stare. Pirmdienas vakara Zaglī uzvarēja Edžus Krūmiņš un Elīza Kirmuška.

Zaglī bija īpaša ciņa par meitām. Lai dotos uz šo deju, katram puisim vispirms jāatrod pāris. Izrādījās, ka meitu ir par maz, un vienam no dejojājiem nācās pat izvēlēties muzikanti Sandru. Sagādījās, ka Pēteris Reiters un Krišjānis Sants izvēlējās vienu meiteni zilā kleitā. Sacensībā uzvarēja Krišjānis, tomēr viņš atvēlēja pārinieci Pēterim Reiteram. Galu galā – Krišjānis jau uzvarēja Zaglī iepriekšējos dančos. Puiši saka: atvediet mums piecas sešas meitenes vecumā tā ap 16-18 gadiem, un nav nozīmes ne matu krāsai, ne kam citam – ka tik labi danco.

Šovakar dančos spēlēs „Trejdeviņi”.

Lolita

3X3 BĒRNIEM

3x3 vilku gudrības

Latvijas zinātnieki teic, ka vilki var sasniegt ātrumu līdz 40–50 km/h, diennaktī tie var veikt 20–40 km pārgājienus. Viņi ir piesardzīgi, medī naktī un krēslā. Plēsējiem ir labi attīstīta oža un dzirde. Viņi ir sabiedriski, ar augsti attīstītu psihi un komunikācijas spējām. Vilki sazinās gan ar mīmiku un pozu, gan ar smaržu un skaņu.

Vai šādas spējas saviem audzēkņiem vilku mācībā grib iemācīt Jānis Atis Krūmiņš? Viņš iepūš ragā – tas ir signāls vilcēniem, ka jāiet uz turieni, kur skan rags – pirmā vilku mācība. Tiek noskaidroti lielākie un mazākie. Lielākie palīdzēs mazākajiem – otrā vilku mācība.

Vilku pasaule ir mežs, un arī vilcēni ies uz mežu. Odu nav, bet būs jātiek galā ar skudrām. Tās mežā esot lielas un daudz. Turklāt, iznākot no meža, jāizpurina visas drēbes – tas, lai nodrošinātos pret ērcēm – trešā vilku mācība.

Te samanāma neliela kustība 21 puikas un 3 meiteņu starpā. Izrādās, lai nemanāmi noklausītos vilku gudrības, ar blociņu un pildspalvu klāt pielavījies Uldis Siliņš. Bet, laikam sabijies no lielajām meža skudrām, ātri taisās atkal prom.

Jānis Atis Krūmiņš par vilkiem un mežu zina daudz. Bet viss sācies ļoti sen, kad šie mazie vilcēni vēl nebija dzimuši. Viņš kopā ar sievu Inesi bijis nemierā ar to,

kas notiek tolaik Latvijas Padomju sociālistiskajā republikā. Un viņi nolēmuši, ka taisīs savu republiku – lielu ģimēni. Un tas, kā redzams, viņiem ir izdevies – seši bērni atskrējuši viens pēc otra.

1990. gada pirmajā Latvijas 3x3 no metnē Madlienā viņu ģimene bija dalībnieku skaitā. Te Jānis iepazīna pasauli, pēc kā visu laiku bija alcis. Nākamajā 3x3 Kaucmindē viņš jau rosīgi iesaistījās rīkošanā un vadīja kokapstrādes ievirzi. Jāņa vadītā vilku mācība 3x3 norisēs ir jau ap tuveni sesto gadu.

Jānis Atis Krūmiņš grib iemācīt domāt par mūsu senču zemi, par varoņiem, karavīriem. Ievirzē vilcēni mācās taisīt loku un bultas, mācās šaut ar loku. Bet vissvarīgākais, ko Jānis grib mācīt – tiekties pēc vērtīgas, vīrišķīgas varonības. Viņš gribētu, lai vilku mācība kļūst par tādu kā iniciācijas rituālu, kas vilcēnus pieskaitītu lielo puīšu, un vēlāk – arī vīru kārtai.

Viņš uzskata, ka šādu iniciācijas rituālu vajadzētu iedibināt jauniem vīriešiem. Viens no veidiem varētu būt – pašam kaut ko izgatavot, piemēram, nazi. Nazim kopš aizlaikiem jau ir bijusi liela nozīme. Tas ir iztikas nodrošinātājs un sargs.

Arī mežam ir liela nozīme. Pārnakšņojot tur kaut vai vienu nakti, iekurinot ugunsgrāku, cilvēks no jauna pārdzimst.

Tad ir laiks pārdomāt dzīvi, un no meža cilvēks iznāk jau daudz nopietnāks.

Nezin, vai Rimants Olozs no Luksemburgas būtu gatavs šo nakti pārļaut mežā, bet viņam patīk sports un dzīvnieki, tāpēc viņš ir vilku mācībā. Jūrmalniekam Krišjānim Vinkelim no meža skudrām gan esot bišķiņ bail, taču viņš šajā ievirzē gribot atrast īstus vilkus. Rīdzinieks Justs Ceplis grib atkārtot, kā uzbūvēt apmetni, bet rīdzinieks Zintis Kākulis vēlas nostiprināt zinības par lāpām, bultām un loku.

Kas ir laime? Jānis Atis Krūmiņš ir laimīgs, kad bērni un mazbērni ir veseli. Laimīgs, ka viņam izauguši krietni bērni. Un lielā mērā tam ir palīdzējusi arī 3x3 kustība. Tā ir liela vērtība.

Runājot par laimi, arī vilcēniem ir kas sakāms. Rīdzinieks Justs Ceplis ir laimīgs, ka viņam ir vecāki. Arī rojenieks Pēteris Alksbīrže teic, ka laime ir ģimene. Bet rīdziniekam Zintim Kākulim laime ir tad, kad ir brīvdienas. Ilja Avdejevs no Dobeles piebilst, ka viņš esot laimīgs visu laiku. Bet viena no retajām meitenēm vilku mācībā, rīdziniece Terēze Urbāne saka, ka laime ir draugos. Un tos viņa te noteikti iegūs.

Galū galā Jānis Atis Krūmiņš teic, ka laimīgs ir cilvēks, kas zina, kas ir 3x3. Un zina, ko tur gūt. Laime ir tad, kad tu esi 3x3 – neatkarīgi, kur tā notiek.

Ieva

Izdarināt laimi

Nezin, vai Visdaru ievirzē var izdarināt arī laimi, vai vismaz laimes sajūtu? Aizejot es sapratu, ka var gan! Jo vai gan citādi meitenēm strādājot acis tā spīdētu un pirksti tik čakli kustētos!

Ievirzes vadītāja, kandavniece Ērodeja Kirillova stāsta, ka te var izpausties gandrīz visos iespējamajos veidos – zīmēt, līmēt, apgleznot un krāsot. Var vērt krellītes, aprocītes un darīt visu, kas citkārt šķiet neiespējams, piemēram, ar guaša krāsām izkrāsot jūras smiltis. Viņa rāda meiteņu veidotos zvēriņus,

kas katrs sēž savā laimes saliņā. Tas ir sāls un miltu mīklas veidojums, vislētākais materiāls. Tie tagad žūst un gaida izkrāsošanu nedēļas vidū.

Kas mīt Tavā laimes saliņā? – jautāju Nikolai Karonai no Amerikas.

„Es pati,” viņa atbild. „Re, kur es uztaisīju pērlišu rokassprādzi, un tas būs somas piekariņš,” viņa lepni rāda savu veikumu. Un es redzu, ka Nikola tiešām prot būt laimīga.

Ērodeja Kirillova ir Zemītes Tautas nama vadītāja. Viņa teic, ka lauciniekiem jāprot darīt viss. Viņa pati, savulaik izmācījusies par slaucēju, šuvēju un masu

svētku režisori, ir bakalaure kultūras vadības zinībās. Un paralēli visiem darbiem viņa vēl vada biedrību „Dzirnavstrauts” un raksta Eiropas projektus. Tāda, lūk, ir lauku sieviešu dzīve, pilsētniecēm te ir ko turēt!

Par laimi Ērodejai Kirillovai ir ko teikt. Laime ir būt veselai; strādāt darbu, kas patīk, un būt kopā ar tuviniekiem. Bet veiksmes laime ir būt istajā laikā istajā vietā. „Man, kā laucinieci 3x3 šķita neaizsniedzams sapnis, jo lauciniekiem nav tik vienkārši kaut kur doties. Bet te nu es esmu un esmu laimīga!”

Ieva

Otrā diena – ievirzēs

Galda spēles. Nē, nē – tas nav domino, cirks un riču-raču. Pēcpusdienās te var nākt spēlēt novusu un neparastas prāta spēles.

Tīmeklis. Jau pirmajā dienā ievirzes dalībnieki ķērās tīmeklim pie ragiem un sagatavoja pirmās videointervijas.

Kokapstrāde. Ja tētis labi pacentīsies, mazais Hugo nometnes beigās iegūs rotaļlietu, ar kuru spēlētīs varēs arī mazais brālis.

Runas mācība. Ievirzes vadītāja katru dalībnieku uzrunāja un palīdzēja viņam pārvarēt mulsumu un atbrīvoties. „Ne viss izdevās uzreiz, bet gan pamazām izdosies,” saka ievirzes dalībnieks Juris.

Veselais un nedalītais. Tēti, tēti, nu, kur tu paliec! Mamma krīt, un es viens viņu nudien nevaru noturēt!

Bēbišu skola. Māmiņām te, protams, māmiņu sarunas. Ievirzē ieradusies arī nometnes jaunākā dalībiece – divus mēnešus vecā Paula Kažoka kopā ar mammu.

Tautas dziesniecība. Ievirzes dalībnieces rīta agrumā devās sēņot un tepat Kandavas apkaimē salasīja uzskates materiālus – sēnes. Grozā tika arī kāds retums – zīdainā sārtsporene.

Rotkalšana. Trīs daļas dāmas rotkalšanas ievirzē izvēlējās darināt sev apaļas formas rotas – kuloniņus, auskarus. Daiga saka: „Mums bija pavisam citāds skatījums nekā vīriešiem. Viņi ķērās pie gredzeniem, bet mēs izvēlējāmies smalkākas formas. Rotu kalšana ir piemērota ievirze arī sievietēm – to nu varu teikt droši.”

Tavi spēka avoti. Ievirzes vadītāja mudina uzzīmēt savu ģerboni un pēc tam izskaidro, kas tajā simbolizē saknes un kas zarus.

Rotaļas un spēles visai ģimenei. Ilgas Reiznieces vadībā tika būvēts tilts un saukti Jāņa bērni, meitas kļuva par rozēm dārziņā, bet puīši – par dadziem sētmalē.

JOCIŅI

Kandavas ūdens sasildīts

Svētdienas vakarā ieviržu vadītāju sapulcē Uldis Zemzars atzinās, ka ir ne pa jokam satraucies, vai ūdens baseinā būšot pietiekami silts, lai tajā varētu laist peldētgrībētājus. Vajadzētu ūdeni uzsildīt par kādiem diviem grādiem. Uz to Tomašūns viņam ieteica, lai organizē visu 400+ nometnieku iegrmedēšanos baseinā, un pāris sekundēs ūdens būs gana labs. Savukārt Krūmiņu Ingus ieteica Uldim izmantot savu Latvijas Peldēšanas federācijas goda prezidenta statusu un panākt, ka federācija nobalso, ka ūdens Kandavas peldbaseinā ir par 2 grādiem siltāks nekā termometrs rāda. Taču šķiet, ka nevienu no metodēm nevajadzēja izmantot, jo baseinā vakar bija 20 grādi un peldētmačīšanās norit pilnā sparā.

Runas mācībā konkursu tomēr nerīko

Savukārt Runas mācības ievirzes vadītāja Ārija Liepiņa-Stūrniece bija nobažījiesies, ka uz viņas ievirzi pierakstījušies 28 runātmācītiesgrībētāji. Visvairāk no visām ievirzēm! Tā ir katastrofa! – sauca Ārija, jo nodarbības jāstrādā ar katru individuāli, bet tik lielā grupā tas nav iespējams. Arī uz šo krenķi Tomašūnam bija padoms. Jārīko atlases konkurss. Lai ņemot Kirmušku Jāni atlases komisijā, un viss atrisināšoties. Laikam nojaušot par iespējamiem šķēršļiem ceļā uz skaistu runu, pirmdien uz ievirzi atnāca mazāks skaits runātāju un iztika bez Kirmuškas inkvizīcijas.

Palasies, kā Siliņš vēzē savu spalvu “KandavĒZE”. 2

Labas dienas!

Vakar iegriezoz dažās ievirzēs. Pēc pusdienām – šķīvis zupas, kartupeļi ar mērci, salāti un milzīga kotlete (tik daudz gaļas vienā reizē nebiju redzējis beidzamās 15 dienas), krūze limonādes (Oi johaidī, aizmirsu apēst smalkmaizīti!) – es devos pavērot, kas te notiek.

Mājas priekšā (tā ar karogiem) stāv dižvilks Jānis Atis Krūmiņš ar jauno vilcēnu baru, kas izskatās ļoti labdabīgs, viņu starpā arī divas sieviešu kārtas plēsoņas. Vecums: 4–13 g. ar akcentu uz jaunāko galu. Virsvilks informē savu divdesmitčetrgalvīgo baru, ka tagad dosies uz mežu un cer, ka tikpat daudz iznāks arī no meža ārā.

No vilkiem pie iespējamiem (t. i. aktieriem). Ka teātris pie latviešiem ir populārs, norāda lielais interesentu skaits – 23, no kuriem 3/4 ir daiļais dzimums. Kandavas 3x3 drāmas teātra direktors un mākslinieciskais vadītājs ir Valdis Lūriņš. Cik noprotams, tad šis nebūs eksperimentālais teātris Kārļa Krūmiņa garā, bet tradicionālais. Valdis vēl nav izšķīries, vai ņemt kādu Šekspīra vai Raiņa gabalu, vai varbūt kādu grieķi, kur pārsvarā runu kori. Starp interesentiem ir viens otrs jau ar stāžu – Pēteris Līgas dēls Reiters un Guntis Nulle, kas strādājis Tautas teātrī par gaismotāju, pie tam gaismojis tik labi, ka nav laists uz skatuves darīt ko citu.

Nu labi, man nav nekas slēpjams. Es iegriezoz Informācijas centrā, kur man piedāvāja noslēguma koncertā dziedāt Piecišu dziesmu duetā ar kādu vietējo sieviešu kārtas slavenību. Ja tas nav pagodinājums, tad es nezīnu, kas ir, kā angļiski runājošā sa-

biedrībā saka. Es piekritu. Es teicu, ka arī es uzskatu, ka man dziedamās rīkles trūkums nekad nav bijis šķērslis. Es nezīnu kāpēc, bet aicinātājas pēkšņi entuziasma atplūdi bija uzkrītoši. Mana partnere bija pēkšņi saslimusi ar angīnu. Es teicu, ka man ir 5 Propolki tabletes pret kakla sāpēm. Nē, nē, paldies, nevajag... Nu, ka ne, ne.

Uz Politikas ievirzi pie Andra Tomašūna. Cilvēku kā biezs. Uz tāfeles liels saraksts, ko katrs darijis Latvijas labā. Saeimas deputātiem tik lielu tāfeli nevajadzētu. Pietiktu ar A4 lapu.

No Andra pie Sandras Vorkales uz cepuru pišanu. Sandra ir mana adoptētā mazmeita. Ir pirmdienā, un cepures tikko aizmetušās.

...

Attiecībā uz rakstu “Arī Kleopatra ir Kandavā” es vēlos paskaidrot, ka es uzrakstīju plašu reportāžu par teātra ievirzi, kurā bija pieminēta arī augšā minētā persona. Neiesvaidītiem (kas nav lietas kursā) gribu paskaidrot, ka vienā no maniem uzvedumiem Kleopatra spēlēja tādā pašā vārdā nosauktu suni. Lai gan loma bija bez teksta, tas nebija kavēklis to aizmirst. Viņa pat neatcerējās savu skatuves vārdu. Te jāpiemēta: ja arī viņas suņa atveidojums bija aizmirstams, tad to nevar teikt par viņas žurku.

Kleopatra ir dabīga un ticama žurka. Ja vien Valdim Lūriņam ir vajadzīgs kāds (bez teksta) grauzējs, es Kleo rekomendēju 100%. Viņas žurcisms ir tiktiešam profesionāls.

Kāpēc manā ziņojumā viņas vārds neaparādījās? Viņa ievirzē nebija, un es attiecīgo tekstu nosvītroju. Tā lūk.

U.

3x3 sistēma Kleopatras skatījumā

Šorīt Spēkavotu Aloīda man sistemātiski izskaidroja un sistematizēja jebkuras sistēmas fenomenu. Jā, piekritu, mēs katrs esam personības pašas par sevi, bet mums šai brīnumainajā savējo nedēļas sistēmā tik un tā ir labi. Tomēr kāpēc pēkšņi pieminu sistēmu?

Atkal esmu pārliecinājiesies, ka savējais savējo sapratis, palīdzēs un atbalstīs. Vakar pat – vajadzēja tikai man padefilēt ar plakātu, kā padomi balss atgūšanai pēc SiliņUlda pārsteiguma gan teorētiski, gan praktiski (kaklu iebalzamēja gan no āras, gan iekšas) tika sniegti nesavtīgi un steidzīgi. Un ja vēl nīkšanās Pulkvedis neatteica uzdejojot, VēsturAndris sameklēja pie Latgales tautas līdzekli, Vivita caur Manfredu sapelnīja līdzekļus tālākai varbūtējai ārstēšanai, tad esmu svēti pārliecināta – 3x3 sistēma strādā uz pilnu klapi. SiliņUldim, grib viņš vai negrib, viss ir piedots un nepaies ne nedēļa, kad viss būs līdzsvarā, valdnieces balss atgrieziesies un es atkal būšu pilntiesīga 3x3 sistēmas posma daļa jebkurā laikā. Paldies, mīļie savējie!

Ar cieņu – Jūsu Kleopatra

Redakcija

Rasma Zvejniece, Lolita Lūse,
Agrita Maniņa, Ieva Freinberga-Grase,
Gundega Kalendra,
fotogrāfs Aivars Vētrājs

Atrodas skolas 1. korpusa 1. stāvā
Zvaniet 26683272, 20245436
Rakstiet rasmazvejniece@inbox.lv